

Πόσα όνειρα σβησμένα, πόσες ελπίδες τους άλυσσο-
δεμένες δέν έμπιστευήκαν άνοιξε κι αυτές στο φω-
τισμένο και περήφανο βιαόρι.

Ή Οδησός.

PIINA AEBANTH

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

Ή συναυλία του Καλομοίρη είταν ένας θρίαμ-
δος. Ένας θρίαμβος δικός του και δικός μας, έμäs
πού πιστεύουμε και πιστεύαμε τόσα χρόνια τώρα στη
ζωτικότητα της φυλής μας, στο έθνικό μας έγω.

Γιά τή μουσική θά γράψουμε μερικά γι'α νά
προσέξουν και νά έγκαριστηθούν άκόμα περισσότερα
όσοι μπορούν νά ξανακούσουν, ή και γιά πρώτη
φορά νά τήν άκούσουν τή συναυλία αυτή όταν ξα-
ναδούη στο Βασιλικό θέατρο, όπως έλπίζουμε. Άς
προσέξουν στο μεγάλο του συμφωνικό ποίημα πού
τό όνομάζει «Ρωμαϊκή σουίτα». Άν και φαίνεται
έμπνευσμένο από ένα ποίημα του Παλαμά πού τε-
λειώνει με μίαν αποθέωση της γλώσσας του λαού,
όμως πρέπει κανείς νά δώση μιá πλατύτερη έννοια
στο συμφωνικό ποίημα του Καλομοίρη. Όλη ή έ-
θνική μας ζωή με τους θρύλλους της τους ποιητι-
κούς (Παραμύθια της Γαλιίας) με την άπλη ζωή
του σπιτιού, το γέλιο του παιδιού και το νυχούρι-
σμα της μάνας, με τον έρωτικό ρωμαντισμό μας
πού εκφράζει ή τόσο υπερόλητική και παθητική με-
ληδία, σοβαρή και τρυφερή μαζί, του Έρωτόκριτου
και της Άρετιόσας, έπειτα ή διονυσιακή ζωή, ο
Νορός και το μεθύσι, και το ξεχύλισμα της ζωής,
μέσα στο παράξενο χιούμορ του «Σά χορός και
σά χωράτο», — όλα αυτά συνθέτονται και αποθεώ-
νονται στο «Παλάτι». Και αντικρύζοντας το ήχينو
«Παλάτι» του Καλομοίρη, πιστεύουμε στο παλάτι
της φυλής μας, πιστεύουμε, γιατί τή βλέπουμε
στην έθνική μας ψυχή, και ήθελα σηκώνουμε ψηλά
το κεφάλι με περηφάνεια.

Προσέξτε στην «Ελιά.» Αυτή θά τήν κατα-
λάβετε όλοι, μουσικοί ή όχι. Πόσο γλυκά ή μουσική
εκφράζει την ψυχή του Έλληνικού δέντρου! Πόση
χαρά και περηφάνεια στο πρώτο θέμα! Πόση ά-
γάπη και σεδασιές στη φράση του Χριστού!

Προσέξτε στη «Γριά Ζωή» πού κατά τήν ιδέα
μου είναι ένα μουσικό άριστουργηματάκι, ένα μου-
σικό δραματάκι πού δέν του λείπει τίποτε και δέν
έχει τίποτα παραπανιστό.

Προσέξτε στην άνήσυχη έρώτηση «Πού είναι ;»
πώς παρατείνεται άκόμα αφού σδύσει το τραγούδι.
Άλήθεια, προσέξτε πώς τελειώνει πάντοτε το κομ-
μάτι του ο Καλομοίρης, επιμένοντας νά σάς αφήση

στο τέλος τήν ιδέα πού κυριρχεί στο κομμάτι, δέ-
νοντας το τέλος με τήν άρχή σά νά σκηματίζη έ-
να χουσό κρέμα, και μέσα σ' αυτόν ξετυλίγεται όλο
το κομμάτι.

Ή ήθελα νά πώ πολλά άκόμα, μα ο καιρός εί-
ναι λίγος. Ίσως άλλη φορά γράψω περισσότερα.
Τώρα ένα πράμα προαιστώνομαι με χαράν άπειρη.
Ότι σέ λίγο θάκούμε πολύ λιγώτερα φραντσέζικα
στα σαλόνια μας, και πολύ λιγώτερα φραντσέζικα
τραγουδάκια στα κοντσέρτα μας.

Και πόσα άλλα πράματα θάλλάξουν!

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΦΕΞΗ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ : «Βάκχαι» μετάφρασις Κ. Βάρναλη. Ά-
θήναι, έκδοσις Γ. Φέξη (Βιβλιοθήκη Άρχαίων
Έλλήνων συγγραφέων), Δρ. 1.50.

Κεντρική ιδέα στις Βάκχες είναι πώς οι θνητοί παι-
δεύονται με φοιητές τιμορίες σάν περιφρονούν τα θετικά
πράματα. Έτσι ο Πενθέας και ή μάνα του ή Άγαθή παι-
δεύονται γιατί δε δεχτήκαν τή λατρεία του Διόνυσου στη
Ηθήα. Τα χωρικά είναι θαυμάσια γιά το λυρισμό τους και
άλλάκαι τή τραγωδία είναι από τις καλύτερες του Εύρωπεί-
ου. — Η μετάφραση, σε στίχο και στη ζωντανή γλώσσα.
από τον κ. Κ. Βάρναλη.

ΜΑΞ ΝΟΡΔΑΟΥ : «Ψυχολογικά Παράδοξα» μετάφρασις
Ν. Κουντουριώτη, Άθήναι, έκδοσις Γ. Φέξη (Φιλο-
σοφική και Κοινωνιολογική Βιβλιοθήκη Φέξη)
Δρ. 3.

Με το βιβλίο αυτό υπάρχουν συστηματικά βαλμένες οι
γνώμες του Νορδάου γιά το σημερινό κοινωνικό άνθρωπο.
Θελαδη το πρώτο μέρος της κοινωνιολογικής θεωρίας του,
πού ξεκαθαρίζει και κρίνει τί είναι έρωτας, τί είναι αίτιο-
δοξία, και το αντίθετό της, και ποιες είναι οι πρόληψεις
ήθικης και αλήθειας.

Θ. ΡΙΜΠΩ : «Αί ασθένειαι της προσωπικότητας» με-
τάφρασις Πετρούλας Ψηλορείτη, Άθήναι, έκδοσις
Γ. Φέξη (Φιλοσοφική και Κοινωνιολογική Βιβλιο-
θήκη Φέξη). Δρ. 3.

Οι μελέτες του τρανιφ φυσιολόγου και ψυχολόγου κ.
Ριμπώ γιά τή προσωπικότη του ανθρώπου, πώς θελαδη έ-
πτυάστηκαν αυτή, τί σκέση, έχει με τον έρωτισμό, με το
νό και με το κορμί μας, πώς ξεφανερώνεται — όλ' αυτά έ-
μαζεύτηκαν μες το βιβλίο αυτό, γιά νά ξεκαθαριστή σύγ-
καιρα κάθε ξεφανέρωμα της ζωής και της ένέργειάς μας.
πότε είναι γερό ή άρρωστο.

ΟΣΣΙΠ ΔΟΥΡΙΕ : «Η φιλοσοφία του Τολστόη» με-
τάφρασις Γ. Βουτσινά, Άθήναι, έκδοσις Γ. Φέξη
(Φιλοσοφική και Κοινωνιολογική Βιβλιοθήκη Φέ-
ξη). Δρ. 3

Όλες οι φιλοσοφικές γνώμες του Ρώστου συγγράφα,
βαλμένες από τα βιβλία του και άλλακαι το νεοχριστια-
στικό του σύστημα, αντικρυμένο με τις άλλες νέες φιλοσο-
φικές θεωρίες, βαλθήκανε μες το βιβλίο αυτό, πού σάν πρω-
τοβγήκε έκαμε καλήν έντύπωση και στον ίδιο τον Τολστόη.